

бѣхъ ни наложили чуждъ и лукавнѣ системѣ управления съ неограниченѣ власть както въ мораленѣ тѣй и физиченѣ видѣ. Тѣшкота-та на тая мѣчителска система ся още поумножаваше чрезъ оныя хора, кои-то нѣ изврѣшвахъ съ неприятелско намѣреніе и злобива воля: а тыя сѣ были наипаче наложено-то намѣ чуждо духовенство а сѣщо и отъ него поставены-тѣ злохитри — чужди учители.—Прѣдъ тѣхны-тѣ очи е было чувство-то за просвѣщеніе *porokъ* или *грѣхъ*, а одушевленіе-то за народностъ-тѣ ни—*злочиніе криминално*.....

Нѣ и за това голѣмо е измѣненіе-то въ сѣдбинѣ-тѣ на народи-тѣ, гигански сѣ рѣкотворенія-та на вѣкове-тѣ, силенѣ с распоредачъ духъ врѣмена.—Божіе-то провиденіе, кое-то бодѣрствува надъ народи-тѣ, пробуди и въ наши-тѣ гърди силѣ, да ся неотчаяваме, нѣ да пригѣрнемѣ мило-то си отечество съ по-голѣмѣ любовь. Божія-та воля е была тѣй

n'amă fi avută nici-ură-dată uă limbă proprie a noastră; — eramă constrinși, in fine, poporū de formose moravuri, a ne lăssa *moravurile* cele caste, cari facū astă-đi lauda rōstră; și a ne perde mințile prin nu-mai sciū ce absurdități și superstițiose ridicolī invențiunii și schimonosiri d'alle străinilor...

Totū spațiulū acestui timpū fu pentru noi uă epocă de lacrimē. Mediile principale și elementare, cari facū astă-đi essistența unui poporū și-ī dau locū intre celle-l-alte popore, ne erau sustrasse; intellegū condițiunile vieței libere, adică asigurarea vieței, a onōrii și a averii verī-căruia, precum asemenea și a instrucțiunii; tōte aceste drepturi naturali alle omulū ni le sustrăseserē, đicū, și, in loculū lorū, ne impusererē uă străină și perfidă sistemă guvernamentale, c' uă absolută autoritate, *carte blanche*, atātū sub raportulū morale, cātū și sub cellū fisicū. Și suffletele și persōnele nōstre — erau cu totulū in puterea lorū! — Povara acestei sisteme tirannice lua proporțiunii și mai mari prin acei ómenī, cari o essecutau cu intențiunii ostilī și ré-voință: acestia furē mai allessū clerulū străinū, impusū arbi-